

ling for varer og tjenesteydelser. Hertil kommer »spin-off«-effekter i form af afledte kontrakter fra de lande, der modtager dansk bistand. Dansk erhvervsliv har derfor en væsentlig interesse i Danida's udviklingsbistand. P.t. bliver erhvervslivet hørt både om udformningen af landestrategier samt om sektorpolitikker, og Danida har tilmed en målsætning om at intensivere dette samarbejde. Erhvervslivet har derfor både mulighed og incitament til at påvirke dansk bilateral bistand i betydelig grad.

Svar (27/4 98)

Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):

I arbejdet med landestrategier og sektorpolitikker inddrages erhvervslivet på linje med andre grupper i den danske ressourcebase. På basis af de overordnede principper for den danske bistand om fattigdomsbekæmpelse, miljøet, kvinderne og demokratisering indgår det danske erhvervsliv som en vigtig partner i bistands-samarbejdet. Også i sektorprogrambistanden vil der fortsat være behov for overførsel af dansk know-how og teknologisk viden. Fremme af dansk erhvervslivs deltagelse i udviklingssamarbejdet foregår naturligvis under forudsætning af, at danske leverancer og serviceydelser er konkurrencedygtige med hensyn til tilpasset teknologi, pris og kvalitet. Dansk erhvervsliv har bl.a. vist sig som en god samarbejdspartner i udviklingen af bistandsinstrumenter, der har til hensigt at udvikle den private sektor i udviklingslandene, det vedrører især privat sektor og virksomhed-til-virksomhed programmerne.

Efter en bred høringsprocedure i den danske ressourcebase oversendes hvert strategiudkast til Folketingets udenrigsudvalg med henblik på drøftelse og kommentarer. Når en landestrategi eller en sektorpolitik er endelig vedtaget, er det ikke muligt for erhvervslivet eller andre dele af ressourcebasen at forskyde fokus fra de fastlagte strategier.

Spm. nr. S 178

Til ministeren for udviklingsbistand (15/4 98) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor der ikke er udarbejdet en landestrategi for Kenya, når Danida siden 1975 har være involveret i udviklingen af Kenyas landdistrikter?«

Begrundelse

En landestrategi udarbejdes i overensstemmelse med det pågældende lands regering og her indgår fattigdomsbekæmpelse som en væsentlig faktor. Den manglende landestrategi for Kenya skyldes (ifølge Udenrigsministeriet) en manglende afklaring af den politiske situation. Når den politiske situation er så usikker, at en landestrategi er udelukket, kan det undre, at Danida i årtier allerede har opereret i landet.

Svar (27/4 98)

Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):

Koncentrationen af den bilaterale bistand på 20 programsamarbejdslande blev stadfæstet i 1994 i Strategien for dansk udviklingspolitik frem mod år 2000: En verden i udvikling. Udarbejdelse af landestrategier for programsamarbejdslandene sker på baggrund af en samlet vurdering af nationale politikker og prioriteringen af den internationale indsats. Som udgangspunkt har landestrategierne et mangeårigt perspektiv og sigter bl.a. mod at opnå en sektormæssig koncentration. Udarbejdelse af landestrategierne sker i et tæt samarbejde med modtagerlandene.

Oprindeligt blev det planlagt, at en landestrategi for Kenya skulle foreligge i slutningen af 1996, men de senere års vanskelige politiske og økonomiske forhold i Kenya førte til, at arbejdet med landestrategien blev sat i bero. Der var en forhåbning om, at parlaments- og præsidentvalget i slutningen af 1997 ville bringe en større grad af klarhed og stabilitet i det politiske billede og dermed muliggøre de nødvendige økonomiske reformer. Medens der op til og efter valget kunne konstateres et forbedret politisk klima, er Kenya stadig præget af en meget ustabil situation med manglende beslut-